

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12C/422/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514213750
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2019:1514213750.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní pred sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti žalovaným: 1) G. P., nar. X.X.XXXX, P. XX, XXX XX X., 2) T. P., nar. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX X., 3) H. D., nar. XX.XX.XXXX, P. XX, XXX XX X., zastúpený: PETROV & Co s.r.o. advokátska kancelária, IČO: 50 430 742, so sídlom: Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 7.966,47 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému v 3. rade súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou súdu doručenu dňa 23.5.2014 žiadal, aby súd žalovaných v 1. až 3. rade platobným rozkazom zaviazal spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 7.966,47 eur spolu s úrokom z omeškania od 21.6.2010 do 5.5.2014 vo výške 1.656,15 eur, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 7.966,47 eur od 6.5.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok odvodzoval od zmluvného vzťahu Slovenskej sporiteľne, a. s., a žalovaných v 1. a 2. rade, založeného zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.12.2005; dohody o ručení uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným v 3. rade zo dňa 20.12.2005 a od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Uviedol, že Slovenská sporiteľňa, a. s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade úver vo výške 300.000,- Sk, ktorí boli žalovaní povinní splácať mesačnými splátkami po 4.228,- Sk vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom 1. splátka bola splatná 20.1.2006 a posledná dňa 20.12.2015. Podaním zo dňa 16.10.2012 právny predchodca žalobcu žalovanej v 2. rade oznámil postúpenie pohľadávky žalobcovi a podaním zo dňa 16.10.2012 žalovanej v 2. rade oznámil, že z dôvodu že úver nebol splácaný riadne a včas pristúpil k mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 16.10.2012 s tým, že žalovanú v 2. rade zároveň vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 13.640,19 eur najneskôr do 31.10.2012.

3. Súd žalobe vyhovel a dňa 6.8.2014 vydal platobný rozkaz č. k. 28Ro/1211/2014-33 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorý bol doručený všetkým žalovaným. Nakoľko žalovaný v 3. rade podal proti platobnému rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením bol tento v zmysle § 174 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok zrušený v plnom rozsahu.

4. Žalovaný v 3. rade v odpore namietol aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, nakoľko zo zmluvy o postúpení pohľadávky nie je zrejmé či predmetom postúpenia bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania keďže táto časť zmluvy bola vybielená. Súhlasil s názorom žalobcu, že predmetná zmluva

o splátkovom úvere je tzv. „absolútnym obchodom“, ale zároveň uviedol, že na tento právny vzťah sa majú súčasne aplikovať aj ustanovenia § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ustanovenia zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predmetná zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), je v nej nesprávne uvedená ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) ako aj výška poskytnutého úveru. Splátky pohľadávky splatné pred 23.5.2011 (žaloba podaná 23.5.2014) považoval za premlčané. Poprel tvrdenia žalobcu, že po postúpení pohľadávky bolo uhradená iba suma 1.436,31 eur, keďže on sám uhradil sumu vo výške 4.400,- eur a žalovaný v 1. a 2. rade ďalších 315,- eur.

5. Dňa 5.5.2016 bolo súdu doručené podanie žalobcu, ktorým reagoval na námietku žalovaného v 3. rade ohľadom nesprávneho výpočtu RPMN, a to podrobným postup ako dospel k jeho výpočtu.

6. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 8.11.2018 uviedol, že sa pridrižiava skutkových tvrdení uvedených v žalobe. Aktívna legitímácia žalobcu bola riadne preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok vrátane jej príloh s tým, že vybielené časti zmluvy nespôsobujú žiadnu vadu, nakoľko dôležitá je príloha k tejto zmluve týkajú sa pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, v ktorej nie sú údaje vybielené. Ohľadne nesprávnej výšky RPMN poukázal na svoje podanie z 2.5.2016, v ktorom vypočítal výšku RPMN platnú v čase uzatvorenia zmluvy, ktorá je zhodná s výškou uvedenou v zmluve. Zmluva nie je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko bola uzatvorená ešte v roku 2005 s prihladnutím na v tom čase platnú právnu úpravu. Právny zástupca žalovaného v 3. rade sa vyjadril, že aktívna legitímácia žalobcu nie je daná pre nedostatok predpokladaný § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) a v tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.3.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017.

7. V podaní zo dňa 16.11.2018 žalobca uviedol, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v čase uzavretia zmluvy spôsobovala len absencia RPMN, ktorá je uvedená v čl. IV ods. 5 zmluvy a je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. Zmluva o postúpení pohľadávky sa v zmysle čl. 2.1. týka každej jednotlivé pohľadávky uvedenej a špecifikovanej v prílohe č. 1 k tejto zmluve a podľa žalobcu postúpenú pohľadávku dostatočne identifikuje. Vybielené časti zmluvy o postúpení pohľadávky sú predmetom obchodného tajomstva a nie je potrebné ich zverejňovať. Podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky boli splnené. Omeškanie dlžníka so splnením záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 dní bolo preukázané prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, v ktorej je uvedený počet dní omeškania a výzva banky na zaplatenie aspoň časti záväzku žalobca preukázal podaním zo dňa 25.11.2008, ktorým Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovaný v 2. rade vyzvala na úhradu nesplatené časti pohľadávky. Žalobca napriek tejto argumentácii zároveň poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách, ktoré pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje. Nakoľko § 92 ods. 8 zákona o bankách odchýlku úpravu nevyklučuje, zmluvné strany si vo všeobecných obchodných podmienkach dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy, a preto možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Uvedené závery sú výsledkom aj rozhodovacej praxe súdov (Krajský súd v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015, sp. zn. 9Co/145/2015, sp. zn. 11Co/206/2015, sp. zn. 19Co/2/2016, sp. zn. 10Co/57/2017, Krajský súd v Trnave sp. zn. 24Co/147/2017).

8. V podaní zo dňa 8.1.2019 žalovaný v 3. rade uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávky je absolútne neplatným právny úkonom, keďže právny predchodca žalobcu nedodrжал podmienky stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný subjektom v tomto spore. K výzve zo dňa 25.11.2008, ktorou žalobca preukazoval, že právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky žalovaný v 2. rade vyzval na úhradu dlžnej sumy uviedol, že žalobca nepreukázal doručenie predmetnej výzvy ani žalovanej v 2. rade ale ani ostatným žalovaným. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov v obdobných veciach (Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 6Co/490/2016, Krajský súd v Žiline sp. zn. 11Co/235/2016, Krajský súd v Bratislave sp. zn. 2Co/146/2016). K argumentácii žalobcu o možnosti použitia odchyľnej úpravy dohodnutej zmluvnými stranami vo všeobecných obchodných podmienok (čl. 19.16.), ktorú žalobca oprel o rozhodovacie prax všeobecných súdov, žalovaný v 3. rade

uviedol, že táto bola prekonaná rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 1Cdo/147/2017, sp. zn. 7Cdo/26/2017).

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.12.2005; Všeobecnými obchodnými podmienkami ku zmluve č. XXXXXXXXXXXX; Dohodou o ručení zo dňa 20.12.2015, Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb.; Výzvou k úhrade a oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16.10.2012; Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.9.2012 vrátane jej príloh č. 1, 2, 3, 4; Pokusom o zmier z 9.5.2014; prehľadom transakcií úveru (čl. 40-47); mailovou komunikáciou medzi žalobcom a žalovaným v 3. rade; amortizačnou tabuľkou započítania splátok (čl. 136-152); výzvou zo dňa 25.11.2008 (čl. 184).

10. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav: Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právny predchodca žalobcu dňa 20.12.2005 uzatvorila so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovaným v 1. a 2. rade úver 300.000,- Sk. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 11,10 % p. a., poplatok za poskytnutie úveru 6.000,- Sk, poplatok za správu úveru 50,- Sk. Zmluvné strany si dojednali výšku mesačných splátok vo výške 4.228,- Sk so splatnosťou vždy k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky 20.1.2006 a konečnú splatnosť úveru k 20.12.2015.

11. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl. zák. č. 40/1964 Zb. zo 27.9.2012 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a. s. a žalobcom došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 vyplýva počet dní omeškania ku dňu postúpenia, a to 1164 dní.

12. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ObZ“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

13. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. V zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. V zmysle § 54 ods. 1 a 2 OZ, sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

18. Podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej

banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Predmetom tohto konania je pohľadávka, ktorá bola na navrhovateľa postúpená bankou. Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania (resp. ich právnymi predchodcami), ktorý je založený zmluvou, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo odporca nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (odporca) neovplyvňuje.

21. Pred hodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovaným na základe predmetnej zmluvy. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a pasívnu vecnú legitimáciu žalovaných z úradnej povinnosti. Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo, resp. procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať.

22. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu), je imanentnou súčasťou súdneho konania (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo/205/2009 zo dňa 29.06.2010). Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovaného uplatnené v konaní. V opačnom prípade súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

23. Ustanovenie § 524 OZ priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená.

24. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, na to aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle § 92 zákona o bankách, môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co/119/2013).

25. V konaní bolo preukázané, že dňa 27.9.2012 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky voči žalovaným. Žalobca na preukázanie splnenia podmienky stanovenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách predložil len výzvu zo dňa 25.11.2008, ktorú právny predchodca žalobcu adresoval žalovanej v 2. rade, ale žiadny spôsobom nepreukázal, že túto výzvu právny predchodca žalobcu žalovanej aj doručil alebo aspoň odoslal a na preukázanie doručenia výzvy žalovaným v 1. a 3. rade nepredložil žiadne doklady. Nakoľko v občianskom práve hmotnom platí pre doručovanie tzv. teória dôjdenia adresovaného

právneho úkonu jeho adresátovi, bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že výzva na zaplatenie dlhu sa žalovaným dostala do dipozície v čase pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky.

26. Keďže žalobca nepreukázal, že jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky písomne vyzval žalovaných na splnenie predmetného záväzku, nebolo možné predmetnú pohľadávku postúpiť, keďže tomu bráni § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom, ak pohľadávku nie je možné postúpiť, bolo postúpenie pohľadávky Slovenskou sporiteľňou, a.s. na žalobcu v rozpore so zákonom, z čoho vyplýva, že toto postúpenie pohľadávky je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami Zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj navonok voči dlžníkovi, keď na rozpor postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, je súd povinný prihliadať aj bez vnesenej námietky, teda z úradnej povinnosti a v prípade, ak je pre platnosť postúpenia potrebné splniť určité podmienky, tak ako je to uvedené v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní povinný preukázať svoju vecnú aktívnu legitímáciu, teda splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky.

27. V posudzovanej veci zo skutkového stavu nesporne vyplýva, že žalobca nepreukázal, že v čase postúpenia pohľadávky Slovenskou sporiteľňou, a.s. na neho, bol splnený predpoklad podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to, že Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzvala žalovaného písomne na splnenie dlhu, pre nesplnenie uvedenej podmienky (zaslanie písomnej výzvy) pohľadávka voči žalovanému nebola v čase postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto nemožno považovať postúpenie pohľadávky za platné, z čoho vyplýva, že žalobca nie je oprávnený pohľadávku voči žalovaným uplatňovať pred súdom, keď nepreukázal, že by sa platne a účinne stal veriteľom uplatnenej pohľadávky, t. j. aktívnu legitímáciu na jej priznanie v súdnom konaní.

28. K všeobecným obchodným podmienkam banky, ktoré obsahovali úpravu ohľadom postúpenia pohľadávky odchylnú od zákona v neprospech spotrebiteľa, súd uvádza, že tieto vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky a teda neplatné plne sa stotožňujúc aj s argumentáciou žalovaných uvedenou v bode 8. tohto odôvodnenia.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie.

30. Žalovaní boli úspešní v plnom rozsahu a preto majú vzhľadom na zásadu úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP právo proti žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Keďže z obsahu spisu vyplýva, že trovy konania vznikli len žalovanému v 3. rade súd rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania priznal v plnom rozsahu iba žalovanému v 3. rade.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný ako povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca ako oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku.